

בג"ץ 7663/12 - תמיר רגונס נ' צבא הגנה לישראל

בג"ץ 7663/12 - תמיר רגונס נ' צבא הגנה לישראל עליון

בג"ץ 7663/12

תמיר רגונס

נגד

צבא הגנה לישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

[04.02.2013]

כבוד השופט י' דנציגר

כבוד השופט ע' פוגלמן

כבוד השופט י' עמית

עתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים

בשם העותר:

עו"ד מוניר ח'וטבא

בשם המשיב:

עו"ד אודי איתן

פסק-דין

השופט ע' פוגלמן:

1. העותר, יליד 1987, נמצא כשיר לשירות ביטחון, ומועד גיוסו נקבע ליום 13.8.2006. בחודש יוני 2005, עזב העותר את הארץ. העותר לא התייצב לתחילת שירותו הצבאי במועד שנקבע לו, ולאחר מספר ניסיונות ליצור עימו קשר, הוצאה נגדו בקשת מעצר למשטרת ישראל. ביום 8.6.2012, פנה בא-כוח העותר ליחידת מיטב, המופקדת על ביצוע הליכי המיון והשיבוץ בצה"ל, בבקשה לראות בו כבן מהגרים. בבקשה צוין כי העותר נאלץ לעזוב את הארץ עקב הסתבכויות עם עולם הפשע והסכנה שנשקפה לחייו. ביום 1.7.2012 השיבה מ"מ עוזרת מפקד יחידת מיטב לבא-כוח עותר כי שולחו אינו עומד בקריטריונים להכרה כ"בן מהגרים" (משום שעזב את הארץ בגיל מאוחר, וכיוון שהוריו מתגוררים בישראל), וכי ככלל צה"ל אינו דן בבקשות של אלה המשתמטים מן השירות כל עוד הם אינם מתייצבים לשירות שאליו נקראו כחוק. בפנייה נוספת מיום 3.7.2012, טען בא-כוח העותר כי שולחו עדכן בעבר את רשויות הגיוס בדבר הסתבכויותיו בפלילים, וצירף מסמך של עובדת סוציאלית משנת 2004 שממנו עולה כי לעותר נפתח תיק פלילי בנוגע לשימוש בסמים. יוער כי בתגובת המשיב מיום 25.12.2012, צוין כי מבדיקה עדכנית שנערכה בעניינו של העותר, עלה כי אין לעותר כל רישומים בעניין הרשעות או משפטים וחקירות תלויים ועומדים (תיקי מב"ד). בתשובת מ"מ עוזרת מפקד יחידת מיטב מיום 22.7.2012, נכתב כי העותר נמצא כשר ומתאים לשירות צבאי ולא העלה כל טענה בדבר אי התאמתו לשירות בשל מעורבותו בפלילים. עוד צוין כי על העותר להתייצב לאלתר בלשכת הגיוס, וכי ככל שהוא יתמיד בהשתמטותו, כן יחמיר העונש הצפוי לו בגין ההיעדרות מן השירות. בתשובה, טען בא-כוח העותר כי שולחו הודיע ללשכת הגיוס על מצבו הבריאותי ועל הסתמכויותיו הפליליות, וכי ניתן לו אישור מפורש לעזוב את הארץ תוך קבלת פטור משירות. מכאן העתירה שלפנינו.
2. העותר טוען כי הוא פנה למשיב עוד לפני מועד גיוסו, ועמד על מצבו הבריאותי הקשה והסתבכויותיו הפליליות. לדבריו, הוא הודיע למשיב כי בכוונתו לעזוב את הארץ בשל סכנה הנשקפת לחייו, וכי נאמר לו מפורשות כי אין עם כך כל בעיה, וכי פטור משירות צבאי יישלח לבית הוריו על רקע הנסיבות. לשיטת העותר, התכחשותו של המשיב להבטחה זו עולה כדי חוסר תום לב. עוד נטען כי קביעת המשיב כי העותר כשיר לגיוס אינה עולה בקנה אחד עם העובדה שהוצגו לו במועד הרלוונטי מסמכים הנוגעים לשימוש בסמים ולמעורבות בפלילים. בד בבד עם הגשת העתירה הוגשה גם בקשה לצו ביניים.
3. בתגובת המשיב מיום 25.12.2012, נטען כי דין העתירה להידחות על הסף מחמת עשיית דין עצמי. לדברי המשיב, העותר נקרא להתייצב לגיוס בחודש אוגוסט 2006, אך לא עשה כן עד עצם היום הזה. לדברי המשיב, אין להידרש לעתירה כאשר העותר נוטל את החוק לידיו ועושה דין לעצמו. עוד נטען כי דין העתירה להידחות מחמת שיהיו כבד, שכן העותר לא העלה את טענותיו נגד צו הגיוס במועד שבו הוצא, אלא רק שש שנים לאחר מכן. לגופם של דברים, נטען כי העותר לא הציג כל מסמך שיש בו כדי לאמת את טענותיו בדבר התחייבות שקיבל לגבי פטור משירות צבאי או בנוגע למצבו הנטען בתקופה הרלוונטית. בתשובת העותר, שהוגשה ביום 3.2.2013, חזר הוא על טענותיו, שלפיהן הוא אינו משתמט מגיוס, שכן ניתן לו פטור מגיוס נוכח נסיבותיו האישיות. כן נטען כי המשיב מעולם לא פנה אליו או אל בני משפחתו בנדון.
4. דין העתירה להידחות בהיעדר עילה להתערבותנו. העותר לא הניח בעתירתו תשתית עובדתית כלשהי לביסוס טענותיו בדבר הבטחה שלטונית לפטור מגיוס לצבא, או לטענתו כי הוא זכאי למעמד של "בן מהגרים". יצוין כי העותר לא התייצב לשירות עד היום, על אף שצו הגיוס בעניינו הוצא כבר בשנת 2006, וזאת מבלי שיש בידו מסמך כלשהו התומך בגרסתו כי קיבל פטור. בנסיבות אלה, ממילא אין מקום שבית המשפט הגבוה לצדק יידרש לטענות העותר לגבי פגמים בקביעות כושרו לשירות או בנוגע להתחייבות נטענת למתן פטור על רקע מצבו האישי (ראו: בג"ץ 9163/11 וזינבר נ' שר הביטחון (לא פורסם, 10.12.2012)). לאחר שיתייצב העותר לשירות, שמורות לו כל טענותיו, וכך גם טענות המשיב. העתירה נדחת אפוא. ניתן היום, כ"ד בשבט התשע"ג (4.2.2013).